

Tafeltennisnieuws Victory '55

Competitie uitslagen.

Junioren:

1e klasse HBC 4 - Victory '55 1 3-7.

Jacques van Westen (3), Ryan Loch (2), Mitchell Jonk (2). Met ruim twintig punten voorsprong op de tweede in de poule was de druk al weken van de ketel. Een grandioze wedstrijd van Jacques die drie keer op rij met twee puntjes verschil wist te winnen. Tegen Meijer moest er een vijfsetter aan te pas komen (7-11, 11-8, 13-15, 11-7, 9-11). Het dubbel samen met Mitchell liep niet lekker en dat brak ze op in de vierde game (11-7, 11-5, 3-11, 13-11). Mitchell wist net als Ryan twee keer te scoren maar tegen Swaalf kwam hij duidelijk te kort (11-8, 11-9, 11-7). Ryan had tegen van Bakel dikke pech toen het om de afsluitende rally ging (11-9, 7-11, 12-10, 12-10)

5e klasse The Victory 3 - Victory '55 2 10-0.

Micha Tol (0), Collin Sier (0), Coen Schokker (0). In de laatste wedstrijd daar in Weesp was het voor ons tweede een moeizame strijd en ondanks de inzet en weerstand van de jongens kwamen ze niet tot winst. Het dubbel van Collin en Coen was een dubbeltje op zijn kant (11-9, 11-9, 11-8), en ook de apartij van Coen tegen de Jong had een beter lot verdiend (11-3, 11-7, 5-11, 11-9). Toch kwamen de mannen over het algemeen te kort om echt wedstrijden te kunnen winnen. Het is in het eerste seizoen in de competitie te zwaar geweest en in het komende seizoen zullen ze zeker meer kans maken om het prettige gevoel van verdiende winst mee te kunnen maken.

Senioren.

1e klasse Victory '55 1 - TSTZ Haarlem 1 4-6.

Robbert Taalen (1), Michel Guyt (2), Frank Zwarthoed (1). Het eerste dat evengoed nog moest vechten om degradatie te voorkomen had vier punten nodig terwijl vaste spelers verhinderd waren vanwege de sinterklaasdrinke in de speelgoedhandel. Invaller Robbert verzilverde een duur wedstrijdpoint tegen Doevedans in vijven (8-11, 11-8, 9-11, 11-5, 11-6). Net zo goed was Frank met één overwinning. Aangemoedigd door het

publiek verkeek hij zich op Wielingen die steeds net twee puntjes op voor bleef. Je kunt trainen tot je een ons weegt, maar je hoeft helemaal niet veel beter te zijn als je tegenstander, een klein beetje maar op het juiste moment is ruim voldoende (9-11, 9-11, 10-12). Het dubbel van Robbert en Michel kwam te kort (11-6, 7-11, 6-11, 5-11) en Michel zelf stelde de handhaving van het team in de eerste klasse zeker maar moest het afleggen tegen van Lammeren die zich met succes wist te verweren tegen de keiharde loopingdrives (9-11, 11-7, 11-13, 9-11).

1e klasse Victory '55 2 - Amsterdam '78 3 0-10.

Richard Buijs (0), Crellis Kwakman (0). Er was voor het tweede geen kruit gewassen tegen het team met twee spelers die geregeld uitkomen in de landelijke competitie. Door verhindering van drie van de teamleden van het tweede was het met twee man bij voorbaat een kansloze missie. Beide spelers hadden geregeld het nakijken en stonden rond half elf al het wedstrijdformulier te ondertekenen. Ze kwamen weliswaar afentoe bij de elf, maar het winnende punt was meestal feilloos voor een van het bezoeken driet. Het dubbel liet geen twijfel (6-11, 6-11, 11-13). Achteraf was het toch nog gezellig bij de nazit, maar dat is op de keper beschouwd op sportief gebied een wassen neus. Nu hebben ze wel al een beter gevoel om volgend seizoen een frisse start te maken in de tweede klasse. Dat past dit team beter.

2e klasse Victory '55 3 - Amsterdam '78 5 6-4.

Jon de Lange (1), Stefan Zwarthoed (3), John Bond (1). Ook van het derde team waren vaste spelers verhinderd, maar de winst was toch voor het sprankelende driet dat een mooie avond doormaakte. Jon pakte de partij tegen Snelder knap in vijven (11-8, 5-11, 12-10, 7-11, 12-10). Het dubbel van Stefan en Jon moest even warm draaien maar was daarna met degelijk spel voor de bakker (2-11, 12-10, 11-7, 11-8). Stefan won er drie maar moest behoorlijk van leer tegen Snelder (9-11, 11-7, 11-9, 9-11, 11-6). Jeugdspeler John stelde zeker niet teleur met een mooie overwinning op diezelfde Snelder (11-9, 11-8, 11-6). Volgend seizoen opnieuw in de tweede klasse met een redelijke kans om in de kop mee te draaien.

2e klasse Victory '55 4 - ASSV 1 0-10.

Jack Groot (0), Simon Jonk (0), Gerry Kluessien (0). Voor ons vierde stond degradatie al met grote letters in de Nivo van vorige week te lezen en tegen het Amsterdamse team dat tweede in de competitie stond hadden ze weinig in de melk te

brokkelen. Jack haalde nog een game tegen Mulder, maar het was verder geen partij (8-11, 8-11, 11-9, 6-11). Ook Simon werd in strakke driesetters van de tafel gemept. Het dubbel van Gerry en Jack stond na een paar minuten al kansloos naast de tafel (5-11, 4-11, 5-11). En Gerry, die naar eigen zeggen veel liever in een hogere klasse speelt, waar ze echt tafeltennis beoefenen, die kwam in geen enkele game in de buurt van de elf. Uw reporter heeft er misschien geen zuivere kijk op, maar misschien is een seizoen in een lagere klasse een beter idee.

3e klasse Victory '55 5 - Tazano 96 4 9-1.

Piet Meeder (2), Sander Zwarthoed (3), Berry Molenaar (3). Het vijfde had nog een beetje het gevoel dat ze in de derde klasse misschien net te kort schoten, maar tegen de concurrenten lieten ze voor de verandering eens zien dat ze er wel degelijk thuis horen. Sander en Berry namen er elk drie voor hun rekening en samen het dubbelspel (10-12, 11-7, 11-6, 12-10). Piet liet zich niet kisten en was ook goed voor twee winstpartijen, maar tegen Cornelissen was hij niet opgewassen (4-11, 9-11, 7-11). Berry gaf geen enkele game weg en tegenstander Klos was duidelijk de klos (11-6, 11-8, 11-3).

5e klasse Victory '55 6 - De Kolk 1 6-4.

Cor Maas (3), Ab Jonk (2), Mark Schilder (0). Ab gaf zijn persoonlijk resultaat weer een zet in de goede richting met net als vorige week twee overwinningen en een groot aandeel in het succes van het dubbelspel samen met Cor (6-11, 11-4, 11-6, 11-9). Cor beschouwde het als zijn eer om in de laatste wedstrijd een triootje te scoren en daarmee handhaving in deze klasse veilig te stellen. Tegen Smit was het of zijn leven ervan afhing (11-7, 13-11, 13-11), om nog maar niet te spreken van de laatste wedstrijd tegen de Boer, die hem het vuur aan de schenen legde (11-8, 7-11, 11-4, 9-11, 12-10). Voor Mark zag het plaatje er een beetje anders uit en ondanks de aanschaf van een splinternieuw batje was het voor hem de nul die pontificaal op zijn conto prijkte. Tegen de Boer leek het dan toch eindelijk te gaan lukken, maar het bleef steeds dat laatste puntje dat maar niet gescoord kon worden (12-14, 9-11, 7-11). We krijgen zo langzamerhand het idee dat het misschien toch niet aan het batje hoeft te liggen.